Már a cukor is keserű?

A TERMELŐK számára 1992-ban keserű lesz a cukor, folytatódik az 1991-ben elkezdődött válság – hangoztatták pénteken Szolnokon azon a tájértekezleten, amelyen a termelők és a gyártók képviselői találkoztak. Mint a megbeszélésen kitűnt: az alapprobléma az, hogy a világpiacon szinte mindenütt alacsony a cukor ára, így a meglehetősen magas magyar termelési költség miatt az ágazat jövedelmezősége nehezen érhető el. Sürgető teendő tehát a magyar cukorpiac szabályozása, a belső fogyasztás ösztönzése. Védelmet kell nyújtani a termelőknek a cukorimport ellen is. A résztvevők megítélése szerint az 1993-tól életbe lépő szabályozási rendszer már némi reményt nyújt, megkezdődhet az ágazat felfelé ívelése.

AZ ÓBUDAI HAJÓGYÁRI SZIGET fejlesztésével foglalkozó brit tanácsadók úgy vélik, hogy öt-tizenöt év alatt 300–600 millió dollárba kerülhet annak az idegenforgalmi, sport és vigalmi negyednek a kiépítése, amelyet a tulajdonos Óbuda hajógyári szigeti Holding Kft. kigondolt. – A fejlesztés nagysága és a végösszeg persze attól függ, mennyire kecsegtető a sziget és általában Magyarország a finanszírozó magyar és főleg külföldi befektetők, vállalkozók szemében hosszabb távon – mondták az MTI-nek Londonban a „Sir Alexander Gibb and Partners" angol székhelyű nemzetközi építési tanácsadó cég munkatársai. Az angol szakemberek szerint a teljes összegből legalább 40–50 millió dollárt az Óbuda Holdingnak magának kell befektetnie területjavítás, infrastruktúra-fejlesztés formájában, mert csak így növelhető a terület vonzereje; új hídra is szükség lesz.

ANTALL JÓZSEF MINISZTERELNÖK levélben fordult Marian Calfához, a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság kormányának elnökéhez. Ebben hangsúlyozza, hogy a dunai vízlépcsőrendszer miatt érzett kormányzati gond és felelősség közös. Rámutat, hogy mindkét kormány felelős népeinek természeti életfeltételeiért és jószomszédi kapcsolatainak fejlesztéséért. „Ennek jegyében vállalnunk kell az ésszerű közös döntést, és nem engedhetjük meg, hogy az európai együttműködés helyett feszültség keletkezzék országaink között. Közös érdekünk a környező államok, a visegrádi hármak, jó együttműködésének fenntartása és a feszültségek tárgyalás útján történő megoldása."

Öböl

RÓMAI. Tegnap ígértem, hogy majd ma megmagyarázom, miért jutott eszembe az optimizmusról egy római. Valaha, a pun háborúk idején, pontosabban akkor már, amikor a rómaiak fölülkerekedtek az afrikaiakon, egy Cato nevű politikus minden beszédét azzal a fordulattal zárta, hogy „továbbra is fenntartom ismeretes álláspontomat arról, hogy Karthágót el kell pusztítani".

Képzeljük el, hogy a mai magyar Parlamentben Tardos Márton SZDSZ-es képviselő és vezérszónok minden egyes hozzászólását, kétpercesét, interpellációját és kérdését azzal zárná, hogy egyébiránt Kupa pénzügyminiszter úr gazdaságpolitikájával, különösen pedig a monetáris pénzrendszerről vallott nézeteivel továbbra sem értek egyet. Egy ilyen gigászi szócsatában, egy Tardos–Kupa csúcstalálkozóban, a csillagok háborújában, ha talán nem is történne semmi, de legalább meg-megcsillanna az oly sokat emlegetett római arcél.

Mindezt a magam „egyébiránt"-ja miatt hoztam elő, mert a catoi ceterum censeo már-már itt van a számon, ha az optimizmusról és az emberek ideológiák nélküli, nyitott párbeszédéről írok. Valahogy így: „egyébiránt javaslom a már közismert nézetem elfogadását, miszerint ne szégyelljük derűlátásunkat és ne ijedjünk meg önnön terveinktől."

Menni fog. Vagyis: ceterum censeo.

Dlusztus Imre

Mátyás téri ásatások

(Folytatás az 1. oldalról)

– Találtak már valamit?

– Egyelőre semmit... Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az egész tér feltárása száz millió forintos nagyságrendű költségekre rúgna, ez tehát szóba sem jöhet, de igazából nincs is rá szükség. A keresett Árpád-kori templom köré – az akkori szokásoknak megfelelően – folyamatosan temetkeztek. A cinteremben az idők folyamán több rétegben egymás fölé kerültek az elhunytak, így sokezer sírt kellene találnunk, ha a Szent Péter templom közelébe kerülnénk. A csontok az évszázadok alatt földdel keveredtek, és föltöltés formájában bukkannak fel. A falak közelében ilyesmit nem találtunk. Ebből az következik, hogy a mai templom környéke nem jöhet szóba lelőhelyként.

– Ezek szerint nem a téren kell keresni a régi templomot?

– Több feltevés elhangzott már arra nézve, hol lehetnek az Árpád-kori templom alapjai: a Havi Boldogasszony templom alatt vagy mellett, a kolostor közelében... Egyelőre csak óvatosan jelentem ki, hogy lassan tisztázódik a kép, de néhány adat még hiányzik, és vannak technikai nehézségek is. Pár hónapon belül azonban talán már közzé tehetem kutatásaim kézzelfogható eredményét.

– Megvan a Szent Péter templom?

– Várjunk még az elhamarkodott kijelentésekkel, jó? Visszatérve a tér rendezésére: láttam az OMF vázlattervét, és alapjában támogatom is. Helyes, hogy a búcsúnak kijelölt területet áttették az északi oldalra. Annyit tennék talán hozzá, hogy szívesen venném, ha a kolostor kertjének téglafalát átalakítanák olyan formán, hogy ne rontsa az összképet.

– Tehát jól együttműködnek a műemlékvédőkkel...

– Természetesen. A szobortemető egy részét mi tártuk fel, és a leleteket átadtuk az OMF-nek. Egyetértünk abban is, hogy a lehetőségek szerinti legteljesebb rekonstrukciót kell elérni: nagyon örülnék például annak, ha visszaépítenék a kolostor udvari fakerengőjét, ami igazi unikum, mert ritkaságszámba megy az a reneszánsz-barokk kolostorudvar, amit a város magáénak mondhat.

NYILAS PÉTER

Rágalom csupán

A brutálisan meggyilkolt szentesi rendőrkapitány, *Lakos József* gyilkosait – mint annyi más politikai színezetű bűntény tetteseit – eddig nem sikerült felkutatni.

A szentesi kórházban 1946-ban géppisztollyal, tőrrel és vasdoronggal agyonvert rendőrtiszt 1991 júniusában *posztumusz kitüntetést kapott* a Magyar Köztársaság elnökétől, *ám a gyilkosok mind a mai napig büntetlenül élhetnek.* E tény sokak igazságérzetét bántja.

Az újságíróként is tevékenykedő helybéli *Nádor István* több publikációjában is foglalkozott a Lakos-üggyel. Írásaiban meg is nevezi a gyilkosság vélt tetteseit, közöttük *Török László* nyugdíjas nevét, aki ezért bírósági keresetet indított aljas indokból, nagy nyilvánosság előtt elkövetett, jelentős érdeksérelmet okozó rágalmatás miatt.

Miután Nádor István védőjének elfogultsági indítványát a Legfelsőbb Bíróság elutasította, tegnap a Szegedi Bíróság ez ügyben hirdetett ítéletet, mely *az újságírót 120 napi elzárás tételeként, 150 forintos, azaz 18 000 forintos kártérítésre ítélte, nem jogerősen.*

*

Török László tehát megnyerte a pert– első fokon. Felmerül viszont a mostanában olyan sokat firtatott kérdés: hihetünk-e abban, hogy negyvenöt év elteltével megtalálhatjuk az igazi gyilkosokat?

V. I.

Dr. Lippai Pál Jeruzsálembe utazik

Polgármesteri konferencia lesz Jeruzsálemben március 29-e és április 4-e között. Szervezője az izraeli főváros polgármestere. *„A városok a változó világban"* című nagyszabású nemzetközi tanácskozás témája a nagyvárosok slumosodása, a bűnözés, a hajléktalanság, a pénzhiány. A jeruzsálemi polgármester meghívta *dr. Lippai Pált* is, aki máris jelezte: utazik.

Jegyzőportré

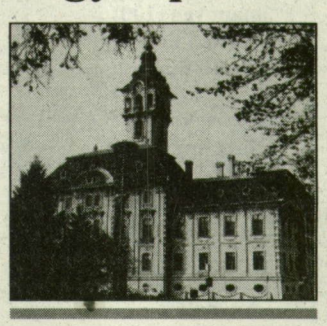

„Életpályám végtelenül egyszerű, Szabolcsban születtem, 1954-ben kerültem Szegedre a jogi karra, majd 58-ban a városi tanácsnál kezdtem dolgozni. Azóta nem is láttam a munkakönyvemet." – kezdi életrajzát dr. Tóth László Szeged jegyzője, aki alighanem az apparátus legrégebbi dolgozója. Az igazgatási osztályon dolgozott 15 évet, utána 16 évet tervosztályvezetőként. 1989. áprilisában pályázat útján nyeri el a VB titkári állást. „Az átmeneti törvény úgy rendelkezett, hogy amíg a közgyűlés nem választ jegyzőt, addig a jegyzői feladatokat a volt VB-titkár látja el. Ezt csináltam idáig."

Tóth László 58 éves, családjával egy panellakásban lakik, és van egy kiskertje is. Hobbija a vadászat és a kertészkedés mellett – mint mondja – a közigazgatás.

– Gondolom, a jegyzőség pártsemleges poszt.

– A jegyző nem egy személy, hanem egy intézmény. A hatásköri törvény a jegyzőhöz telepíti a hatósági feladatok többségét. Mindazok a hatásköri feladatok, amelyek korábban egy szakigazgatási szervhez voltak címezve, most mind hozzám tartoznak. A magániskolák engedélyezésétől kezdve a magánfuvarozók menetrendjéig. Ennek ellenére nem a hatósági feladatok a meghatározóak, hanem az, hogy a jegyző az apparátus irányítása által biztosítja a képviselő-testület működését. Minden frakciót, minden képviselőt segítenünk kell, ezért ez egy teljesen pártsemleges intézmény. A közigazgatásnak a hatalommal szemben mindig teljesen lojálisnak kell lennie.

– Most, hogy megválasztották, jelent-e ez nagyobb hatáskört, szélesebb jogokat?

– Csak annyit jelent, hogy elveszítettem két betűt a nevem mellől, azt, hogy „mb.". A feladatom, a munkaköröm ugyanaz. Szeretném, ha a város érdekében tevékenykedők azt emelnék ki a munkájuk kapcsán, ami közelebb hozza őket, és nem azt, ami elválasztja.

– Ön az apparátus vezetője. Tervez-e változtatásokat ebben az apparátusban?

– Személyi változásokat nem. De tervezek a munkával kapcsolatban változásokat annak érdekében, hogy a testület méginkább magáénak érezze az apparátust. Például a manuális munkát igénylő feladatok ellátása nem a testület és nem a szakbizottságok feladata. A város távlati fejlesztési koncepciójának a kidolgozása nem a bizottságok, és nem a testület feladata, hanem az apparátusé. Annak megvitatása, értékelése, átdolgozása tartozik csak a testületre. A testület döntéseket hoz, de a döntéseket az apparátus készíti elő, és az is hajtja végre. A testület pedig csak ellenőrzi ezt.

– A megválasztása azért húzódott ilyen sokáig, mert a liberális frakció nem támogatta. Milyen változás történt a csillagok állásában, hogy hirtelen mégiscsak elfogadták?

– A kezdeti időkben nagy volt a kölcsönös bizalmatlanság, és egyes képviselők nem engem képzeltek el az apparátus vezetőjének. Ekkor legtöbben talán nem is mérték föl, hogy az apparátusra milyen feladatok várnak. Sokszor gondolkodtam rajta, hogy mit kellene csinálnom, hogy ezt a bizalmatlanságot eloszlassam. Meg kell mondanom, hogy elkövettem néhány hibát is. Azt hittem, hogy elég az, ha a képviselők előtt bármikor nyitva van az ajtóm. Voltak, akik bejöttek, és ők a megfelelő felvilágosítást meg is kapták, de voltak, akik továbbmentek. Azt hiszem, nekem is jobban kellett volna közelednem a képviselőkhöz. Hogy megváltozott körülöttem a légkör az utóbbi hónapokban, ezt többek között abból láttam, hogy olyanok is rámnyitottak az ajtót, akik azelőtt nem. Gondolom, rájöttek arra, hogy nem vagyok egy bezárkózó ember, és örömmel osztom meg velük több mint harmincéves közigazgatási tapasztalatomat.

– Ha jól értem, úgy gondolja, hogy mostani megválasztását a képviselők egy része véleményének megváltozása tette lehetővé, nem pedig egy politikai alku?

– Én ebben reménykedem. Az alkut csak akkor lehet fölvetni, ha megszűnik a bizalmatlanság.

M. T.

Féléves csúszás

A Családsegítő Központ még önmagán segít

Tavaly szeptemberben döntött a közgyűlés a szegedi Családsegítő Központ létrehozásáról, és egyidőben kinevezte az intézmény vezetőjét, aki novemberre összeválogatta a központ munkatársi gárdáját. Akkor a Székely sori garzonház alsószintjén kaptak ideiglenesen helyet, azzal az ígérettel, hogy *hamarosan végleges otthont keresnek számukra.* Meg is lett a megfelelő hely, a kisgazdák egykori irodájában, a Keresztöltés utca 13-as számú házban. Ám a központ munkatársai mind a mai napig – fél év elteltével – *nem költözhettek be,* és nem kezdhették el érdemi munkájukat, a környéken lakó, segítségre szoruló családok támogatását.

A Családsegítő Központ igazgatója, *Zomboriné Botás Mária* a csúszás okairól elmondta, hogy a kisgazdák volt irodáját papíron megkapták ugyan, de *felújítás nélkül lehetetlen itt dolgozni.* Számtalan szakipari munka szükségeltetik: a gyakori beázás okainak, nyomainak megszüntetésétől a festésen át a telefon bekötéséig. A munkálatok azért is tolódnak, mert a felújításhoz szükséges 200 ezer forintról a közgyűlés dönt, a költségvetés tárgyalásakor.

– Nem rajtunk múlik tehát, hogy a központ még nem kezdhette el azt a munkát, amire hivatott. Ennek ellenére nem tétlenkedünk – mint ahogyan azt sok városházi képviselő mondogatja –, hanem a várakozási időt belső szakmai továbbképzésekre, az idei költségvetési tervek elkészítésére használtuk ki. Ezen kívül megszerkesztettük a családsegítő munka elindításához elengedhetetlenül szükséges kérdőíveket, felkészítjük a kérdezőbiztosokat, előkészítettük a reprezentatív felmérést, és ingázunk a régi és majdani „irodánk" között.

Az önkormányzat népjóléti irodája helyettes vezetőjének, *Csikós Lászlónénak* a véleményére is kíváncsiak voltunk. Őszerinte napokon belül költözhetnek a családsegítő központ munkatársai, hiszen a legfontosabb munka, az érintésvédelmi vizsgálat már befejeződött, a lakatos és vízvezeték-szerelő munkák is. A telefon egy-két hét múlva meglesz. A beázás évek óta nagy probléma, de okainak megszűntetéséig is dolgozhatnak a munkatársak, hiszen a kritikus pont a konyhában van. Mivel nem minden helyiséget festenek ki vagy tapétáznak – mert erre nem futja a beígért 200 ezerből –, a felújítási munkákat „elkerülő" szobákba már be lehet(ne) költözni.

A Családsegítő Központ dolgozói nem így látják, bár semmi sem fontosabb számukra, mint *mihamarabb a végleges otthonba költözni,* és végre az érdemi munkához látni.

Az önkormányzat ígérete szerint *a nyitás időpontja március végére várható.*

K. K.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

DR. TŐKÉS ISTVÁN református teológus professzor a Nemzeti Kisgazdapárt vendégeként előadást tart Erdélyi gondok címmel a Victor Hugo utca 5. szám alatt, délelőtt 10 órai kezdettel. A rendezvény nyitott.

HÉTFŐN

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ-ben 16–17 órág (Földváry utca 3.).

Információs munkabizottság

Az FM Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatala a szövetkezeti és átmeneti törvénnyel kapcsolatos jogszabályok értelmezésére és az információs igények kielégítésére *munkabizottságot hozott létre.*

Tagjai: *dr. Fülöp Mihály, Tasnádi Gábor, Szakáll Sándor.*

A bizottság tagjai mellett a hivatal minden dolgozója készségesen áll az érdeklődő önkormányzatok, üzemek és magánszemélyek rendelkezésére Szegeden, a Rákóczi tér 1. szám alatt, munkanapokon 8–16 óra között.

Jegyző-könyv a Délmagyarországból

„A vb-titkárok...Csongrád megyében 63 jegyzői állásból 33-at szereztek meg úgy, hogy székükből fel sem álltak – ez ugyan nem kétharmados többség, de magabiztosan 50 százalék feletti; további 6-ot akképpen, hogy át kellett menniük érte egy másik helységbe."*(DM, 1991. január 14. A vb-titkárok hosszú orra)*

A szükséges kétharmados többség azonban nem jött össze, dr. Tóth László eredménye 45 százalék körül mozgott." *(DM 1991. február. 1. Nincs új jegyzőnk)*

„Jenei Ferenc (SZDSZ): A megbízott jegyző, érzésem szerint ‚kamarillapolitikát folytat.

Básthy Gábor (MSZP): Alig hiszem, hogy ebben a pillanatban Tóth Lászlónál nagyobb közigazgatási tapasztalattal és helyismerettel rendelkező személyt keríthetnénk a jegyzői posztra." *(DM 1991. .március 27. Hiánytünetek)*

„Dr. Tóth László 28:20 arányban diadalmaskodott, de a szabályzat szerint kétharmados többség kell..." *(DM 1991. márc. 28. Eredménytelen jegyzőválasztás)*

„Jegyzőt szeretett volna választani mindenképpen reggel 9-kor dr. Szilvássy László... Este 27 igenlő vokssal 17 ellenében... a közgyűlés elfogadta: 1993-ban válasszanak jegyzőt." *(DM 1991. máj. 31. Kinek az embere a megbízott jegyző?)*

„Juhász Antal képviselő...kérte, hogy a jegyző az apparátus többi tagjaihoz hasonlóan és a törvényben rögzített módon kapja meg a.. béremelést. Indulatos megjegyzések hangzottak el, ezeket követően a liberális frakció kivonult, és az ülésnek vége szakadt." *(DM. 1991. okt. 18. Kik sértik a törvényt?)*